

nødvendigt, da der tales om den fortrinlige Bestand. Her have vi altsaa det nyeste Til-
 lede af Hingstene. Den første er „Robin“;
 den maa altsaa være en Hovedbefeller, tænker
 jeg, da den staaer først. Om denne Hingst
 siger Commissionen allerede i 1858, at dette
 Varn af „Barif“ var noget tvivlsomt; den
 karakteriserer „Barif“ og ender med at sige,
 at det vilde være misligt at lægge et saadant
 Hareleie ind i Stutteriet, og Commissionen
 af 1859 besylder „Robin“ for at have daar-
 lige Been og være i det Hele en mangelfuld
 Person. Desuagtet staaer han her som Nr. 1.
 Den eneste Hingst, jeg endnu skal nævne, er
 „Ravnen“. Det er denne Skandinaver. Men
 det træffer sig saa besynderligt, at den fore-
 gaaende Stuttericommissionens Beretning siger
 om „Ravnen“, at den nødvendig kan være Hoved-
 befeller, men den kan maaffee nok være bruge-
 lig for nogle enkelte Hopper. Hvorledes man
 nu skal finde disse enkelte Hopper ud, der
 skulde passe for „Hr. Ravn“, er mig ufor-
 staaeligt. Iøvrigt vil jeg troste det ærede
 Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) med,
 at „Ravnen“ ikke er rigtig skandinavisk, thi
 Commissionen udtaler, at den er af dansk,
 svensk og spansk Blod, saa at det forstyrrer
 hele den lille Historie, vi have haft med det
 ærede Medlem om, at den skulde være skandi-
 navisk. Men det, som er det Alvorlige ved
 denne Sag, er — min ærede Ven fra Sorø
 (Holstein), om jeg maa kalde ham saa, kan bekræfte
 Rigtigheden deraf — at denne „Ravn“, som
 vi have ført ind for at forbedre vor Hesteavl,
 er en Person med et umaadeligt grovt Hoved,
 en grov Hals, med hængende Forbeen og slet
 ingen Laar og overmaade fortrygget — ja,
 de ærede Færrer, som vare her ijsor, vide nok,
 at den korte Ryg søgte man at bøde paa ved
 at købe en langtrygget Høppe. — „Regulus“
 er en tredje Hingst, hvis Stamtræ jeg har
 liggende her, og som sletikke tuder paa noget
 Gødt; men det vilde være meget for vidtløf-
 tigt at gaae ind derpaa. Men det, jeg klager
 over, er, at man sætter saadanne Dyr frem
 som Hovedbefeller og inviterer Landets Hopper
 til at komme til Frederiksborg, for derved at
 bidrage til Hesteavlens forbedrede Udgaaver.
 Der kommer ikke Meget ud af den hele Trafik, thi

174 Rbd. ere alle de Penge, der ere gaacde
 ind i Bedækningspenge; det er ikke Meget for-
 et heelt Stutteri med 6 Hovedbefeller i
 Epidisen. Dersom man nu vil see lidt mere
 af Deconomien, saa har jeg her taget Aucti-
 onerne over Heste; Beretningen herom findes
 i den Berlingske Tidende. Der er to Hoved-
 salg; det ene var over 8 Dyr, jeg troer det
 var den 11te November f. A., og de ind-
 bragte i Gjennemsnit 181 Rbd. Ved den
 anden Auktion, hvor der blev solgt 7 Dyr,
 indbragte disse i Gjennemsnit kun 155 Rbd.
 Men det, der er det Besynderlige, er, at naar
 man gennemgaaer den hele Række af, hvad
 der er solgt, og sammenligner dem med den
 ældre Bestand, saa er man vedbleven at give
 disse Dyr Havre og Hø i lang Tid, inden
 man solgte dem, som jo umuligt kunde bruges,
 og naar den høitærede Minister henlede de Op-
 mærksomheden paa, at Havren forrige Aar kostede
 6 Rbd. og Hø 24 β , maatte dette jo være
 en yderligere Opfordring til at slaffe sig af
 med de Dyr, som Stutteriet paa ingen Maade
 kunde bruge. Jeg kan oprigtigt talt ikke be-
 gribe, hvorledes den høitærede Indenrigsminister
 kan bringe det over sit Hjerte at modsætte
 sig Forslaget om, at disse 10,000 Rbd. stryges.
 Efter hans egne Ytringer maatte der, naar
 Stutteriet for offentlig Regning skulde bestaae,
 tages ganske andre Forholdsregler, og jeg er
 f. Ex. vis paa, at den høitærede Minister er
 med mig enty i, at hvis man med Held skulde
 drive dette Hestevæsen, maatte man flytte fra
 Frederiksborg. Det er et ufundt, slet beiggende
 Sted; vi have tidligere Mars Dødstabeller, hvoraf
 man sees, at der er et aldeles uforholdsmæssigt
 Antal af unge Heste døde. Den høitærede
 Minister yttrede igaar, at han kom i Forle-
 genhed, dersom vi nægtede ham disse 10,000
 Rbd.; men dette er af de Forlegheder, som
 ere saa smaa eller for Intet at regne, at jeg
 vil ønske, at den høitærede Minister aldrig skal
 komme i større Forleghed. Det vil være
 den letteste Sag af Verden at faae et Lovfor-
 slag sat igjennem i Rigsdagen, som bestemmer
 den Dag, da det Hele skal realiseres, hvorved
 jo tillige Stutterigaarden vil blive ledig og
 kan blive solgt. Dersom vi nu vedtage at
 nægte de 10,000 Rbd., er dette en meget stærk